

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204898
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914204898.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: v rade 1/ N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX . N., R. XXXX/XX a v rade 2/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX. N., R. XX/X, v konaní o zaplatenie 383,31 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 5C/146/2014-53 zo dňa 11. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd návrh zamietol, keďže si navrhovateľ podaným návrhom uplatňoval splátky úveru splatné v období od 20.06.2010 do 20.02.2011 v počte 9 a v celkovej výške 383,31 Eur a pri aplikácii § 101 Občianskeho zákonníka je nárok uplatnený žalobným návrhom premlčaný. Navrhovateľ si tento nárok uplatnil na súde dňa 09.06.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť po prvýkrát. V prípade žalobou uplatnených splátok si navrhovateľ mohol po prvýkrát uplatniť právo na zaplatenie dlžných splátok úveru na súde najneskôr do 20.02.2014. Pokiaľ si nárok uplatnil na súde navrhovateľ dňa 09.06.2014, učinil tak po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, z toho dôvodu súd návrh navrhovateľa ako premlčaný zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietol, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Zároveň dal do pozornosti, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa ust. § 55 Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere bola upravená len v Obchodnom zákonníku a v zákone č. 258/2001 Z.z. V dôsledku toho sa na účastníkov nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka keďže išlo medzi zmluvnými stranami o zmluvu o úvere, čiže absolútny obchodno-závazkový vzťah, pričom na podporu svojich tvrdení poukázal aj na súdne rozhodnutia. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby súd vyhovel jeho návrhu, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporcovia nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

V prvom rade je nutné zdôrazniť, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 30.8.2006 bola uzavretá medzi osobou (právnym predchodcom navrhovateľa), ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala (okrem iného aj) spotrebiteľské úvery a fyzickou osobou (odporcom), ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako je výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Odporca teda v zmysle ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch mal v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu. Pre posúdenie daného právneho vzťahu ako spotrebiteľského nemalo význam, že sa zmluva o úvere ako tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka) spravuje výhradne ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je definovaná zákonom o spotrebiteľských úveroch. Ide o právny vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorému uvedený zákon poskytuje náležitú ochranu. Ku dňu uzavretia zmluvy bola ochrana spotrebiteľa v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka formulovaná užšie a definovala spotrebiteľskú zmluvu obmedzujúc sa na určité typy zmlúv (zmluva o úvere pod túto definíciu nespádala). Ochrana spotrebiteľa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch však bola v tom čase jednoznačne súčasťou nášho právneho poriadku. V tomto smere je nutné poukázať aj na znenie ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporcom, na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 7.3.2006 č. 0333327263, na základe ktorej bol odporcom právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutý úver vo výške 58.000,- Sk je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah, ako aj v kontexte zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Aj keď ustanovenie § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu a účastníkov, prostredníctvom ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktorú predstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom.

Slovenská súdna prax v súčasnej dobe zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia (v duálnom režime, tak podľa Obchodného ako aj Občianskeho zákonníka), ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie. Aplikáciu občiansko-právnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013, vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013). V uvedenom kontexte, ako správne konštatoval aj okresný súd vo svojich záveroch, zákonodarca reagoval novelizáciou ustanovenia § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka (posledná veta), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy sa

prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešní boli odporcovia, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, resp. ani jej žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.